

Гумореска допомогла

Пилип-Полян Юрик

Запорізький поет Олексій Кудря третій день мучивсь із зубом. Болів його кутній так, що й череп піднімало. Та ще й дружина докучала, мов набридлива муха: "Іди в лікарню! Іди до стоматолога!"

Пан Олексій відмахувався-відбрикувався. Але четвертого дня таки взяв свою медичну картку й поплентався до ескулапа. Поки йшов і розмірковував, як сідатиме в крісло, як терпітиме пломбування тощо, й не помітив, що вже відчиняє двері поліклініки, над якою красувалася вивіска з намальованим здоровенним зубом із коренями та написом "Стоматологія".

Але в лікарняному коридорі, як написав колись незабутній Павло Глазовий, було народу, "як тієї кукурудзи в качані". Зайнявши чергу, Олексій Семенович почав рахувати людей і виявив, що він тут уже вісімнадцятий.

Лікаря ще не було. До дев'ятої ранку - початку робочого дня - залишалося п'ятнадцять хвилин. Медсестра кілька разів виходила з кабінету й заходила за кілька хвилин назад. Пацієнти перемовлялися тихенько, розповідаючи про свої хворі зуби та як вони болять. А Олексію Кудрі згадався гумористичний актуальний вірш-мініатюра його колеги Миколи Білокопитова. Не встиг він про це розповісти оточуючим, як на порозі з'явився лікар. І тоді Олексій мовив:

- Шановний лікарю, а ви чули гумореску про стоматологію?
 - Ні, не чув, — відповів той.
 - Тоді дві хвилини. Слухайте.
- І продекламував:

Микола БІЛОКОПИТОВ. НАША ЛЮДИНА
Терпець у неї із заліза,
Нема подібного ніде:
Поки на стінку не полізе,
До стоматолога не йде.

Лікар усміхнувся й сказав на загал:

- Ця людина йде на лікування без будь-якої черги!

Коли пан Олексій розповів це на зібранні асоціації гумористів і сатириків "Весела Січ", усі засміялись, а кошовий Петро Ребро зауважив: "Так ти, Олексію, винен Білокопитову пів літра оковитої!"

- Сам знаю, - вдавано "образився" Олексій Семенович і витяг із сумки пляшку коньяку.